

Wprowadzenie

„Świat jest tkaniną, którą przedziemy codziennie na wielkich krosnach [...]. Kiedy zmienia się ta opowieść – zmienia się świat. W tym sensie świat jest stworzony ze słów”¹. Metafora tkania, która obecna jest w wielu mitach i legendach, odwołuje się do odtwarzania i zapisywania codziennego życia, do tworzenia historii. Każda nić ma swoje miejsce, a sama czynność tworzenia wielokolorowej tkaniny ma wymiar magiczny. W zacytowanym na początku fragmencie mowy noblowskiej Olgi Tokarczuk, zawarta jest wiara w znaczenie każdego pojedynczego słowa, które odtwarzając to, co realne, i tworząc to, co wyobrażone, ma wielką moc zmiany świata.

Tytuł niniejszego zbioru wierszy i opowiadań *W zwykłych słowach wielka MOC* odwołuje się do przekonania, że opowieść ma moc sprawczą. Może

---

¹ O. Tokarczuk, *Czuły narrator*, Kraków 2020, s. 141.

zmienić myślenie, pocieszyć w trudnych chwilach, pozwala zobaczyć świat, którego na co dzień nie dostrzegamy, wznieść się ponad codzienną rutynę i szarość życia. Uczy marzenia o byciu kimś innym, sprawia, że pragniemy wieść inne życie, pozwala przetrwać najtrudniejsze chwile.

Zamieszczone w nim teksty zostały nagrodzone w konkursie zorganizowanym przez Zakład Edukacji Wielokulturowej i Badań nad Nierównościami Społecznymi działający na Wydziale Studiów Edukacyjnych UAM w Poznaniu. W skład kapituły konkursu weszli: prof. Agnieszka Gromkowska-Melosik (przewodnicząca), mgr Jakub Adamczewski, mgr Magdalena Biela-Cywka prof. Aleksandra Boroń i dr Emilia Grzesiak. Jego celem była pomoc ukraińskim dzieciom w zaadaptowaniu się do nowej, trudnej sytuacji. W niniejszej publikacji znalazły się również prace artystyczne dzieci pochodzących z Ukrainy, które w wyniku emigracji wojennej przebywają obecnie w Polsce.

Na zakończenie chciałabym odwołać się do fragmentu powieści *Piotruś Pan*, w którym główny bohater pojawia się w pokoju dzieci i uczy je latania.

Najistotniejszym elementem ich powodzenia, jak zapewnia chłopiec, jest siła wyobraźni. Tylko dzięki niej dzieci są w stanie wznieść się w górę i popłynąć do Nibylandii. A zatem wyobraźnia jest wielką siłą, która potrafi zmienić rzeczywistość i – aby użyć słów Gastona Bachelarda: „Wyobrażać sobie to zawsze więcej niż żyć”². O tym, mam nadzieję, przekonają się czytelnicy umieszczonych w tym tomie tekstów.

Wyobraźnia pozwala podróżować w czasie i przestrzeni. Dzięki jej sile możemy tworzyć idealne światy. Zebrane tu teksty – nagrodzone w konkursie *W zwykłych słowach wielka MOC* – świadczą o tym, jaką moc sprawczą ma fantazja ich autorów, a doświadczenia występujących w nich postaci pokazują, jak ważna jest wyobraźnia w każdej, nawet najtrudniejszej chwili. Możemy, niczym główny bohater powieści *W poszukiwaniu straconego czasu* Marcela Prousta, podróżować dzięki swojej wyobraźni do chwil minionych. Możemy też wcielać się w postaci literackich bohaterów, a także tworzyć wymyślone czasoprzestrzenie. Może zanurzona

---

² G. Bachelard, *Poetyka przestrzeni. Wybór pism*, Warszawa 1975, s. 243.

w herbacie puszysta magdalenka, za pomocą zmysłowego połączenia smaku, pamięci i wyobraźni pozwoli nam przenieść się do miejsc, w których nigdy nie byliśmy...

Agnieszka Gromkowska-Melosik